

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia SR Małgorzata Nowak

Protokolant : sekr. sąd. Sylwia Domańska

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

1. zasądza od A. S. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę **9.862,49** złotych (dziewięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt dwa 49/100) z odsetkami ustawowymi co do kwoty 9780,50 złotych (dziewięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt 50/100) od dnia 4 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od A. S. na rzecz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 2.717 złotych (dwa tysiące siedemset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 lutego 2016 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 9.862,49 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 9.780,50 złotych od dnia 4 lutego 2016 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że powód zawarł z pozwanym w dniu 20 sierpnia 2010 roku umowę o kredyt bankowy dla rachunku bankowego o numerze (...). Oprocentowanie zostało ustalone na poziomie 10 % dla kapitału i 8,63 % dla odsetek umownych. Powód wypowiedział umowę kredytową, która uległa rozwiązaniu w dniu 24 sierpnia 2015 roku, a roszczenie stało się wymagalne w dniu 25 sierpnia 2015 roku. Powód wystawił wobec pozwanego w dniu 14 grudnia 2015 roku W. z ksiąg bankowych numer (...). Na dochodzoną wierzytelność składają się następujące kwoty: kwota 9.000 złotych należności głównej tytułem zobowiązania wynikającego z umowy kredytu zawartej z pozwanym w dniu 20 sierpnia 2010 roku, kwota 301,81 złotych odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 23 stycznia 2015 roku do 24 sierpnia 2015 roku według stopy procentowej w wysokości 10 % w skali roku, kwota 253,69 złotych tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 25 sierpnia 2015 roku do 14 grudnia 2015 roku, od zadłużenia przeterminowanego, według stopy procentowej w wysokości 9,63 % w skali roku; kwota 81,99 złotych tytułem odsetek skapitalizowanych naliczonych za okres od dnia 15 grudnia 2015 roku od dni 3 lutego 2016 roku zgodnie z obowiązującą w danym okresie stopą procentową ustawową oraz kwota 225 tytułem kosztów, opłat i prowizji.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgierzu.

[nakaz zapłaty – k. 9]

Przed Sądem Rejonowym w Zgierzu powód podtrzymał swoje żądanie

Pozwany uznał powództwo i oświadczył, iż nie kwestionuje kwoty dochodzonej pozwem.

[protokół rozprawy z dnia 20 lipca 2016 roku – k. 70]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2010 roku pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. (działającym także pod firmą (...) S.A.) umowę kredytu odnawialnego nr (...) na rachunku bankowym nr (...) na cele konsumpcyjne. Na podstawie umowy kredytowej pozwany otrzymał kwotę 9.000 złotych zobowiązując się do jej spłaty w terminie 12 miesięcy licząc od dnia postawienia Kredytu do dyspozycji pozwanego. Prowizja za udzielenie kredytu wyniosła 1 % wartości kredytu nie mniej niż 25 złotych. Kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która w dniu uruchomienia kredytu wynosiła 14,35 % w stosunku rocznym. W umowie kredytowej ustalono, że przypadku podjęcia wobec powoda działań upominawczych lub windykacyjnych powód był uprawniony do obciążenia pozwanego kosztami i opłatami z tytułu monitów telefonicznych, kosztów upomnień, kosztami wezwań do zapłaty w wysokości określonej w Taryfie prowizji i opłat mBanku.

[bezsporne, nadto uwierzytelniona kserokopia umowy kredytu odnawialnego nr: (...)– k. 19 – 21]

W dniu 14 grudnia 2015 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku nr (...), w którym wskazano, że wysokość zobowiązania pozwanego A. S. wynosiła łącznie kwotę 9.780,50 złotych, w tym 9.000 złotych tytułem należności głównej – kapitału, 301,81 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 23 stycznia 2015 roku do 24 sierpnia 2015 roku według stopy procentowej w wysokości 10 % w skali roku, 253,69 złotych tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 25 sierpnia 2015 roku do 14 grudnia 2015 roku, od zadłużenia przeterminowanego, według stopy procentowej w wysokości 9,63 % w skali roku oraz kwota 225 tytułem kosztów, opłat i prowizji.

[wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 14.12.2015 roku – k. 22, wydruk z elektronicznego zestawienia operacji dot. kredytu – k. 23 – 50v.]

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2016 roku pozwany oświadczył, iż nie kwestionuje okoliczności wskazanych w pozwie i uznaje powództwo.

[protokół rozprawy z dnia 20 lutego 2016 roku – k. 70]

Powyższy stan faktyczny był bezsporny. Pozwany nie kwestionował okoliczności faktycznych przytoczonych w treści pozwu. Nadto Sąd oparł się na przedstawionych przez powoda dokumentach uwierzytelnionych przez pełnomocnika powoda będącego adwokatem kserokopii.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2015/128), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach

określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 467). Skutkiem uznania powództwa jest bowiem pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem i wydanie wyroku uwzględniającego powództwa w zakresie objętym jego uznaniem (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 469).

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie pozwu w całości i przyznał w ten sposób, że zawarł umowę kredytu odnawialnego z powodem i otrzymał kwotę objętą wskazaną umową, a przy tym jego zadłużenie z tego tytułu wynosi kwotę dochodzoną w tym procesie. W tym zakresie Sąd był więc związany uznaniem, gdyż nie było żadnych podstaw do przyjęcia, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, skoro faktycznie pozwany była względem strony powodowej zadłużony na kwotę objętą żądaniem pozwu. W konsekwencji, skład orzekający był obowiązany pominąć w całości postępowanie dowodowe i wydać wyrok uwzględniający powództwo w całości.

Tym samym, sąd na zasadzie art 213 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1. Sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda kwotę 2.717 złotych, na którą składa się 2.400 złotych pełnomocnika powoda, będącego adwokatem (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2015 poz.1800), 300 złotych opłaty sądowej od pozwu oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

O nadaniu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, Sąd orzekł w punkcie 3. orzeczenia na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., w myśl którego Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.